

при участието на секретар-протоколита Кристина Енчева разгледа в закрито заседание на 10 март 2016 г. конституционно дело № 13/2015 г., докладвано от съдията Мариана Карагюзова - Финкова.

Делото е образувано на 22.12.2015 г. по искане на главният прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбите на § 2 от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ЗИД НК), с който е въведена т. 2 на чл. 79, ал. 2 от Наказателния кодекс (НК), както и на § 35 и § 36 от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ЗИД НК), обнародван в ДВ, бр.74 от 26.09.2015г.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата по допустимост на искането.

Искането за установяване на противоконституционност по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията е направено от оправомощен субект в съответствие с чл. 150, ал. 1, пр. първо от Конституцията.

Вносителят на искането твърди, че оспорените разпоредби противоречат на основни начала на Конституцията на Република България – принцип на правовата държава (чл. 4, ал. 1), принцип на равенство на гражданите пред закона (чл. 6, ал. 2), принцип на върховенството на имащите непосредствено действие конституционни разпоредби, и повдигат въпроси за несъобразяване със забраната за установяване на ретроактивно действие на наказателния закон (чл. 5, ал. 3) – от гледна точка на досегашната практика на Конституционния съд, както и че изключването с обратна сила на прилагането на общите правила на давността за престъпленията по чл. 79, ал. 2, т. 2 (въведено с пар. 2 от ЗИД НК, ДВ, бр. 74 от 26.09.2015 г.) се конфронтира с основни права на гражданите, произтичащи от нормите на чл. 31, ал. 1 и 7 от Конституцията.

Произнасянето по искането е в рамките на правомощието на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. Направеното искане по форма и необходими реквизити съответства на изискванията на чл. 17, ал. 1 и 2 от Закона за Конституционен съд и на чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (обн., ДВ, бр. 106 от 20.12.1991 г., в сила от 23.12.1991 г., последно изм., ДВ, бр.14 от 19.02.2016г.).

По така направеното искане не е постановявано решение или определение за недопустимост.

Предвид горното, искането следва да се допусне да бъде разглеждано по същество със следното уточнение. Както Конституционният съд вече се е произнасял (в този смисъл в Решение № 6/2008 г. по к.д. № 5/2008 г. и определението по допустимост по същото дело – Определение от 11 юли 2008 г.; Определение от 29.09.2015 г. по к.д. № 6/2015 г.), „Законът за изменение и допълнение на друг закон след влизането му в сила престава да бъде самостоятелен, тъй като от този момент той става част от закона, който изменя и допълва. Поради това предметът на искането за обявяване на противоконституционност е изменената или допълнена разпоредба на действащия закон, в която измененията и допълненията са инкорпорирани. Обратно – конституционността на разпоредби от закон за изменение и допълнение на действащ закон могат да бъдат оспорени самостоятелно единствено от момента на обнародването му до момента на влизането в сила, защото до този момент те не са инкорпорирани в изменения и допълнен закон“. По изложените съображения Конституционният съд намира, че предмет на настоящото искане са т. 2 на чл. 79, ал. 2 от Наказателния кодекс, така както е въведена с § 2 от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ЗИД НК, ДВ, бр.74 от 26.09.2015г.), както и на § 35 и § 36 , така както са въведени в преходните и заключителните разпоредби от ЗИД НК, обнародван в ДВ, бр.74 от 26.09.2015г.

Като заинтересовани институции следва да се конституират Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на вътрешните работи, Върховният касационен съд, омбудсманът, Националната следствена служба, Висшият адвокатски съвет и да се предложи на Съюза на юристите в България, Съюза на репресираните от комунистическия терор в Република България, Съюза на репресираните от комунизма, Федерация „Справедливост - България“, Асоциацията за Европейска интеграция и права на човека и Българския [Хелзинки комитет](#) да представят мнение по направеното искане.

На основание чл. 20а от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (последно изм., ДВ, бр.14 от 19.02.2016г.) Конституционният съд прецени и отправя покана до: проф. д-р Момяна Гунева, проф. д-р Антон Гиргинов, проф. д-р Лазар Груев, проф. д-р Александър Стойнов , проф. д-р Пламен Панайотов, проф. д-р Никола Филчев, проф. д-р Румен Владимиров и проф. д-р Румен Марков да дадат писмено мнение по предмета на делото.

Воден от горните съображения и на основание чл. 19, ал.1 от Закона за Конституционен съд, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на т.2 на чл. 79, ал. 2 от Наказателния кодекс, както и на § 35 и § 36 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИД НК (обн., ДВ, бр.74 от 26.09.2015г.).

Конституира като заинтересовани институции Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, Върховния касационен съд, Националната следствена служба, омбудсмана, Висшият адвокатски съвет.

Препис от настоящото определение да се изпрати на вносителя на искането, който в тридесетдневен срок от получаването може да направи уточнения и да представи допълнителни съображения.

Преписи от искането и от определението да се изпратят на заинтересованите институции, като им се предоставя тридесетдневен срок от тяхното получаване да представят писмени становища.

Предлага на Съюза на юристите в България, Съюза на репресираните от комунистическия терор в Република България, Съюза на репресираните от комунизма, Федерация „Справедливост - България“, Асоциацията за Европейска интеграция и права на човека и Българския [Хелзинки комитет](#) да представят мнение по направеното искане в същия тридесетдневен срок.

Съдът отправя покана до проф. д-р Момяна Гунева, проф. д-р Антон Гиргинов, проф. д-р Лазар Груев, проф. д-р Александър Стойнов, проф. д-р Пламен Панайотов, проф. д-р Никола Филчев, проф. д-р Румен Владимиров и проф. д-р Румен Марков да дадат писмено мнение по предмета на делото в указания по-горе срок, като им се изпратят преписи от направеното искане и постановеното от Конституционния съд определение по допустимост .